

ÎNCHEIERE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Luiza Gafton
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Piskorski Iacov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale
„Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva lui Piskorski Iacov cu privire la
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți 02 mai 2017, prin care a fost admis
apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”,
casată hotărârea Judecătoria Bălți din 20 iunie 2016, și emisă o nouă hotărâre prin
care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La data de 04 februarie 2016 ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Piskorski Iacov cu privire la
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin înștiințarea nr. 27-08 din 06 noiembrie
2015 proprietarului apartamentului nr. 18 din str. C. Porumbescu 52, mun. Bălți i-a
fost adus la cunoștință despre obligația de achitare a datoriei în mărime de 6 229,69
lei acumulată pentru deservirea tehnică, reparația blocului locativ și a echipamentelor
tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate, de
încălzire centrală), totodată, pârâtului lunar fiindu-i expediate avize de plată în care se
indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada
anterioară.

Menționează reclamantul că potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului despre
aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor
locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor
și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și
alimentare cu apă nr. 1224 din 21 decembrie 1998 gestionarul fondului locativ
efectuează deservirea tehnică a blocurilor locative și anume deservirea tehnică și
reparația blocurilor locative, a echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de
alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate, de încălzire centrală), lucrări de
întreținere sanitară a blocului etc., iar conform art. 14 al. (1) al Legii serviciilor
publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, autoritățile
administrației publice locale au competența exclusivă privind înființarea, organizarea,
coordonarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie

comunală, alegerea formei de gestiune a serviciilor publice de gospodărie comunală, fiind făcută prin decizia autorităților publice locale, în funcție de natura serviciilor prestate.

În context relatează IM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” că a fost fondată prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 6/33 din 05 mai 2011 cu statut de persoană juridică în baza proprietății municipale în scopul producerii lucrărilor și serviciilor, necesare pentru satisfacerea necesităților la nivel local.

Astfel în gestiunea întreprinderii se află și blocul locativ în care locuiește pârâțul și realizează un șir de lucrări și activități aprobate prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 6/49 din 27 octombrie 2011 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate, de încălzire centrală)”.

Susține că conform Hotărârii Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii apartamentelor achită plata pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative în baza tarifului, care include toate cheltuielile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ, întreținerea locurilor de uz comun.

Potrivit prevederilor Legii privatizării fondurilor de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993 până la înființarea asociației proprietarilor de locuințe privatizate, blocurile locative sunt deservite de organizațiile de exploatare a locuințelor.

În conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998 proprietarul este obligat să asigure pe propria cheltuială întreținerea cuvenită și reparația locuințelor ce-i aparțin și să participe la cheltuielile pentru întreținerea și reparația proprietății comune din blocul locativ. Art. 16 al actului normativ enunțat indică că, pentru neachitarea în termenele stabilite a serviciilor locativ-comunale proprietarii poartă răspundere în modul stabilit de lege.

Iar art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 prevede că, persoanele fizice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator. În cazul în care serviciile de gospodărie comunală sunt prestate fără contract cu consumatorul, în caz de neachitare a sumelor datorate agentul economic (reclamantul) este în drept să acționeze utilizatorul în judecată.

În context susține reclamantul că contrar prevederilor legale citate, pârâțul nu a achitat la timp și integral tariful lunar al costului serviciilor prestate, acumulând astfel o datorie în sumă de 6 677,45 lei, pe care benevol refuză să o achite.

În drept, își întemeiază cerințele în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, Hotărârii Guvernului nr. 1224 din 21 decembrie 1998, Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și art. art. 8, 9, 249, 512 și 572 din Codul civil.

Solicită încasarea din contul lui Piskorski Iacov în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” datoria în sumă de 6 677,45 lei și cheltuielile de judecată, legate de plata taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 20 iunie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2017, a fost admis recursul declarat de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel în at complet de judecatori.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, a fost admis apelul declarat de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Piskorski Iacov în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” datoria în sumă de 5 699,74 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 19 iulie 2017, Piskorski Iacov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a pricinii în fond și a aplicat în mod eronat normele de drept material, din care motiv decizia adoptată este una ilegală, neîntemeiată și lipsită de probe veridice.

Astfel, cu referire la prevederile art. 51 din Legea cu privire la Locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, pct. pct. 3, 17 din Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă nr. 191 din 19 februarie 2002 și pct. 23 din Hotărârea Guvernului despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă nr. 1224 din 21 decembrie 1998, menționează că orice relații dintre beneficiarul serviciilor și prestator se nasc în baza unui contract bilateral încheiat.

Pe când, la caz nu a fost stabilită existența unui contract de prestare a serviciilor încheiat cu ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” care ar reglementa raportul juridic existent, conform prevederilor legislației în vigoare.

Menționează recurentul că neîncheierea contractului de prestare a serviciilor cu ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nu este vina dânsului or, instanța nu a stabilit că dânsul a refuzat să încheie un asemenea contract, cu atât mai mult cu cât ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nici nu a prezentat careva probe veridice ce ar confirma că a intenționat să încheie cu el un contract de prestare a serviciilor.

La fel, indică recurentul că instanța de apel nu a stabilit dacă în realitatea au fost prestate careva servicii de către ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și nici ultima nu prezentat un act de predare-primire în acest sens.

Iar, calculul și planul de cheltuieli necesar pentru efectuarea lucrărilor invocate de intimat nu conțin data efectuării lucrărilor, datele și semnătura persoanei responsabile pentru efectuarea lucrărilor respective, semnătura locatarilor, chiriașilor

sau a altor beneficiari de servicii care au primit lucrările astfel, nu confirmă că lucrările au avut loc.

Prin urmare consideră recurentul că ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în motivarea și confirmarea cerințelor înaintate nu a prezentat careva probe veridice admisibile și pertinente, iar instanța de apel a adoptat o decizie ilegală și nemotivată, prin ce a încălcat și a ignorat prevederile art. art. 239, 240, 117, 118, 121, 122 CPC.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din Avizul de recepție CN 07 din 22 iunie 2017 ce se conține la dosar (f.d. 158), copia deciziei integrale a instanței de apel din 02 mai 2017, a fost recepționată de către recurentul Piskorski Iacov la data de 24 iunie 2017.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Piskorski Iacov s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 19 iulie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, în termen.

La data de 22 august 2017, în adresa intimatului ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a fost expediată copia recursului declarat de Piskorski Iacov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă intimatul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Piskorski Iacov în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Piskorski Iacov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Piskorski Iacov.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Piskorski Iacov se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Tamara Chișca-Doneva